

Uşak Üniversitesi Eğitim Araştırmaları Dergisi

Dergi Web sayfası: <http://dergipark.gov.tr/usakead>

2015 İLE 2017 İLKOKUL TÜRKÇE ÖĞRETİM PROGRAMININ KARŞILAŞTIRILMALI OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

THE COMPARATIVE ASSESSMENT OF THE 2015 AND 2017 PRIMARY SCHOOL TURKISH LESSON TEACHING CURRICULUM

Emine Gül ÖZENÇ *

* Dr.Öğr. Üyesi, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, egozenc@ohu.edu.tr

Gönderilme Tarihi: 1 Haziran 2018

Yayınlanma Tarihi: 26 Temmuz 2018

Özet: Bu çalışma, 2015 ilkokul Türkçe öğretim programı ile 2017 yılında yapılan değişikliklerle son halini alan ilkokul Türkçe dersi öğretim programını yapılan değişiklikler açısından karşılaştırılarak, aralarındaki farklılıkları ortaya koymayı amaçlamaktadır. Çalışmada 2015 ilkokul Türkçe dersi öğretim programı ve 2017 yılında yapılan değişikliklerle son halini alan 2017 ilkokul Türkçe dersi öğretim programı karşılaştırarak değerlendirilmiştir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden olan doküman analizi tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın doküman kısmını, MEB Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı tarafından hazırlanan 2015 ilkokul Türkçe dersi programı ve 2017 ilkokul Türkçe dersi programı ile ilgili tüm basılı kaynaklar oluşturmaktadır. Araştırma sonucunda, 2017 Türkçe dersi öğretim programında ilkokuma yazma sürecinde harf gruplarının farklı olarak gruplandırıldığı, harflerin yazım şekillerinde değişikliğe gidildiği tespit edilmiştir. Bunlara ek olarak öğrenme becerisi sayısı artırılmış, değerler eğitimi ayrı önem verilmiş, yeni yeterlilik alanları programa yansıtılmış ve kazanım sayılarıyla birlikte açıklamalarda değişikliğe gidildiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: 2015 ilkokul Türkçe öğretim programı, 2017 ilkokul Türkçe öğretim programı, karşılaştırma, değerlendirme.

Abstract: The aim of this study is to compare the differences between the primary school Turkish lesson teaching program of 2015 and in terms of the changes made in primary Turkish lesson teaching program. The study was evaluated by comparing the curriculum of the 2015 Primary School Turkish lesson teaching program with the amendment made in 2017 and the 2017 Primary Turkish lesson teaching program. Document analysis technique, which is a qualitative research method, was used in the research. The document part of the research forms all the printed resources related to the 2015 Primary School Turkish lesson program and the 2017 primary school Turkish lesson program prepared by MEB Board of Education. As a result of the research, it was determined that the groups of letters were grouped in the initial reading and writing process and the writing styles of the letters were changed in the 2017 Turkish lesson teaching program. In addition to these, the number of learning skills has been increased, the importance of value education has been emphasized, the new proficiency areas have been reflected in the program, and the changes have been made in the objectives and explanations have been added.

Keywords: 2015 primary school Turkish teaching curriculum, 2017 primary school Turkish teaching curriculum, compare, assessment.

Giriş

Dünyada dönemsel olarak farklı her alanda bir takım değişiklik ve yenilikler yaşanmaktadır. Yaşamın doğası olarak, eski ve yeniler hayatta her zaman varlığını hissettirecektir. Değişimin gereği olarak elbette eğitim alanı da bundan nasibini almaktadır. Bundan dolayıdır ki eğitim ve eğitim programlarında güncelleme yapılarak okul ortamına uyarlamalar yapılmaktadır.

Okullarda eğitimin sistematik bir şekilde gerçekleştirilebilmesi için eğitim programları oluşturulmaktadır. Eğitim programı, bireyde istenilen yönde davranış değişikliği meydana getirmek amacıyla yapılan bütün faaliyetleri önceden planlama çalışmaları olarak görülmektedir (Kılıç,2003: 68). Ayrıca eğitim programı, bir eğitim kurumunun, çocuklar, gençler ve yetişkinler için sağladığı, millî eğitimin ve kurumun amaçlarının gerçekleşmesine dönük tüm faaliyetleri de kapsamaktadır (Büyükkaragöz ve Çivi, 1999: 189). Bu nedenle programlar, eğitim ve öğretimin temelini oluşturması ve bu faaliyetlerin hangi çerçevede yürütüleceğini göstermesi açısından önemlidir (Melanlıoğlu, 2008). Bu sebeple eğitimde başarı uygulanacak olan programın niteliği ile yakından ilgili olup uygulanacak olan program milli eğitimin amaçlarını en iyi şekilde gerçekleştirebilecek nitelikleri barındırmalıdır. Programların bu niteliklere sahip olması için sürekli bir yenileme çalışmaları görülmektedir. Eğitim programlarının yenilenmesi aynı zamanda eğitimin kalitesini de artırırken çağın gerekleri hem programın hem de öğretmenin dinamik bir yapıda olmasını da gerektirmektedir (Girgin, 2011).

Program geliştirmede eski programların incelenmesi ve değerlendirmesi önemlidir. Çünkü Eğitim-öğretim programlarının incelenmesi ve değerlendirilmesi, programların verimliliği ve kalitesi hakkında geri bildirimler sağlayacaktır (Duman, 2004). İlkokul döneminde birey öğrenmenin ve değişimin en hızlı yaşandığı bir gelişim süreci içerisinde bulunduğu için özellikle ilkokul programlarının ele alınması gereklidir (Duman, 2004). Ayrıca ortaya çıkabilecek problemlerin belirlenmesi ve çözüm yollarının bulunması için programın değerlendirilmesi gerekir (Bal, 2008).

Tüm bu yapılan değerlendirmelerden hareketle Türkçe dersinde de birçok program uygulamaya konulmuş ve aksaklığı görülen programlar yenilenmiştir. Hazırlanan programların çoğunluğu hazırdaki programın yeniden düzenlenmesi, birtakım kısmi değişikliklere gidilerek yeniden sunulması şekliyle olmuştur (Bayburtlu, 2015).

Konu ile ilgili yapılan program değerlendirilmesi çalışmalarına bakıldığında Ünal ve Ark. (2004), geliştirilen öğretim programlarının incelenerek yeni programların bu incelemelerden elde edilen veriler doğrultusunda geliştirilmesi gerektiğini, Güven (2011) çalışmasında II. kademe Türkçe dersi öğretim programının uygulanabilirliği üzerine öğretmen görüşlerini ele almış, Altunkaya (2010) yaptığı yüksek lisans tez çalışmasında, eski ve yeni II. kademe Türkçe dersi öğretim programları ve ders kitaplarında dil bilgisi öğretiminin karşılaştırılmış, Erpaçan ve Erzen (2008) ,İlköğretim Türkçe Dersi Öğretim Programı'nı öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda değerlendirmişler, Çakmak ve Altun (2013) , İlköğretim Türkçe Dersi Öğretim Programı'nı medya okuryazarlığı eğitimi açısından incelemişler, Temizyürek ve Delican (2016) , ilkokul Türkçe ders kitaplarında yer alan metinleri tür ve tema açısından incelemiş, Erdoğan, Kayır, Kaplan, Ünal ve Akbunar (2014) , 2005 yılı ve sonrasında geliştirilen öğretim programları ile ilgili öğretmen görüşlerini 2005-2011 yılları arasında araştırmışlardır.

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmada da 2015 ile 2017 ilkokul Türkçe dersi öğretim programında (1-4. sınıf) yapılan değişiklikler ele alınmıştır. Bu amaçla aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

1. 2015 ile 2017 ilkokul Türkçe dersi öğretim programında ilkokuma ve yazma (1.Sınıf) alanındaki farklılıklar nelerdir?
2. 2015 ile 2017 ilkokul Türkçe dersi öğretim programında (2-4. Sınıf) farklılıklar nelerdir?

Yöntem

Çalışmada Türkçe dersi öğretim programları ayrı ayrı incelenmiştir. Tüm bu incelemeler düzenli olarak not alınmış ve eski ve yeni program karşılaştırılmıştır. Karşılaştırma sonucu elde edilen veriler benzerlik ve farklılık ölçütlerine göre gruplandırılmış ve elde edilen bulgulara dayalı olarak iki program arasındaki farklar tespit edilmiştir.

Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden biri olan doküman analizi kullanılmıştır. Doküman analizi, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar. Doküman incelemesi veya analizi tek başına bir araştırma yöntemi olabildiği gibi, diğer nitel yöntemlerin kullanıldığı durumlarda ek bilgi kaynağı olarak da işe yarayabilir (Yıldırım ve Şimşek, 2008: 187).

Dokümanların anlaşılması ve çözümlenmesi, araştırmacının dokümanın içeriğini yorumlaması ve sözel olarak ifade etmesi açısından kritik bir aşamadır. Bu bakımdan araştırmacının dokümanların analizinde yorumlayıcı bir içerik analizi yapmak gereklidir. Bu analiz materyaldeki temaların, konu ve olguların belirlenmesini ve tanımlanmasını da içerir (Giarelli ve Tulman, 2003: 951; Akt. Baş ve Akturan, 2008: 121). Bu nedenle çalışmada ayrıca, programda yapılan değişiklikler başlıklar altında toplanarak içerik analizi tekniğiyle sınıflandırılmıştır.

Çalışmanın veri grubunu, Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığının Özel İhtisas Komisyonu tarafından hazırlanan 2015 Türkçe Öğretim Programı (1-8. Sınıflar) ve Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığının Özel İhtisas Komisyonu tarafından 2017 yılında yapılan değişiklikle günümüzde uygulanmakta olan 2017 programı oluşturmaktadır.

Bulgular

2015 ilköğretim Türkçe dersi öğretim programı ve 2017 ilköğretim Türkçe dersi öğretim programları arasındaki farklılıklar, belirlenen başlıklarla aşağıda verilmiştir:

Tablo 1. 2015 ile 2017 ilköğretim Türkçe dersi öğretim programında ilköğretilere ve yazma alanındaki (1.sınıf) değişiklikler.

Değişiklik	2015 İlkokuma ve Yazma Öğretim Programı	2017 İlkokuma ve Yazma Öğretim Programı
Yazı stilinde	İlk okuma yazma öğretiminde bitişik eğik yazı ile öğretim esastır.	İlk okuma yazma öğretiminde dik temel harfler benimsenmiştir.
İlk okuma yazma öğretim yöntemi adında	Bitişik Eğik Yazı ile Ses Temelli Cümle Yöntemi.	Dik Temel Harflerle Ses Esaslı Okuma Yazma Yöntemi.
İlk okuma yazmada Ses/harf gruplarında	1.Grup E,L,A,T 2.Grup İ,N,O,R,M 3.Grup U,K,I,Y,S,D 4.Grup Ö,B,Ü,Ş,Z,Ç 5.Grup G,C,P,H 6. Grup Ğ,V,F,J	1.Grup E,L,A,K,İ,N 2.Grup O,M,U,T,Ü,Y 3.Grup O,R,I,D,S,B 4.Grup Z,Ç,G,Ş,Ç,P 5.Grup H,V,Ğ,F,J
Kazanım Sayılarında	41	47

Tablo 1'e göre 2017 Öğretim Programında İlkokuma ve yazma öğretimi alanında; yazı stilinde, ilk okuma ve yazma öğretim yönteminde, ses gruplarının sıralamasında ve grup sayısında (6 grup iken 5 gruba düşürülmüştür) son olarak da kazanım sayılarında artış olmuş ve değişiklik yapılmıştır.

Tablo 2. 2015 ile 2017 ilkokul Türkçe dersi öğretim programında (2-4. sınıf) yapılan değişiklikler.

Değişiklikler	2015 Türkçe Öğretim Programı	2017 Türkçe Öğretim Programı
Bitişik eğik yazı başlatma sınıfı	1.Sınıfta başlatılan bitişik eğik yazı	3.Sınıfta başlatılan bitişik eğik yazı
Öğrenme alanında isim Değişikliği	Öğrenme Alanı	Öğrenme Becerileri
Beceri ve öğrenme alanı	Öğrenme Alanları 1.Sözlü iletişim 2. Okuma 3. Yazma	Öğrenme Becerileri 1. Dinleme/İzleme 2. Okuma 3. Yazma 4. Konuşma
Tema sayılarında	1. Biz ve değerlerimiz 2. Dünya ve çevre 3. Millî Kültürümüz 4. Millî Mücadele ve Atatürk 5. Vatan Bilinci 6. Sağlık-Spor ve Oyun 7. Sanat ve Toplum 8. Bilim ve Teknoloji	Zorunlu Temalar 1.Erdemler 2.Milli Kültürümüz 3.Milli Mücadele ve Atatürk
		Seçmeli Temalar 1.Birey ve Toplum 2.Okuma Kültürü 3.İletişim 4.Hak ve Özgürlükler 5.Kişisel Gelişim 6.Bilim ve Teknoloji 7.Sağlık ve Spor 8.Zaman ve Mekan 9.Duygular 10.Doğa ve Evren 11.Sanat 12.Vatandaşlık 13.Çocuk Dünyası

Kazanımların Açıklamalarında	<p>T1.3.1.Tanıdığı kişileri, yerleri, bildiği olayları anlatır ve bunlarla ilgili duygu ve düşüncelerini ifade eder.</p> <p>Olayları sırasına anlatmaları sağlanır.</p>	<p>3.2.3. Çerçevesi belirli bir konu hakkında konuşur.</p> <p>Öğrencilerin temalar çerçevesinde kendi belirledikleri ya da öğretmen tarafından belirlenen bir konu hakkında konuşma yapmaları sağlanır.</p>												
Kazanım sayıları	<table><tr><td>2.Sınıf</td><td>43</td><td>47</td></tr><tr><td>3.Sınıf</td><td>47</td><td>66</td></tr><tr><td>4.Sınıf</td><td>49</td><td>78</td></tr><tr><td>Toplam</td><td>139</td><td>191</td></tr></table>	2.Sınıf	43	47	3.Sınıf	47	66	4.Sınıf	49	78	Toplam	139	191	
2.Sınıf	43	47												
3.Sınıf	47	66												
4.Sınıf	49	78												
Toplam	139	191												
Evrensel ve ulusal değerler açısından	<p>2015 Türkçe öğretim programında değerler eğitime ayrı bir başlık altında yer verilmemiştir.</p>	<p>2017 yılında yapılan değişiklik ile değerler eğitimine ayrı bir başlıkta yer verilerek (toplam 21 değer) değerler eğitime ayrı bir önem verilmiştir. Değerlerin temalara ilişkin metinler aracılığı ile aktarılması benimsenmiştir. Ayrıca Değerler ayrı bir konu olarak değil metinler içine yedirilmiş şekilde verilmiştir.</p>												
Türkiye Yeterlilikler Çerçevesi Kapsamında	-----	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ana dilde iletişim 2. Yabancı dilde iletişim 3. Dijital yetkinlik 4. Öğrenmeyi öğrenme 5. Sosyal ve vatandaşlıkla ilgili yeterlilik 6. İnisiyatif alma ve girişimcilik algısı 7. Kültürel farkındalık ve ifade												

Tablo 2’de görüldüğü gibi 2., 3., 4. Sınıflardaki kazanım sayılarında artış olmuş, bitişik eğitim yazı başlatma sınıfı 3. Sınıfa alınmış, öğrenme alanında isim değişikliğine gidilerek öğrenme becerileri olmuş ve beceri sayısına dinleme de eklenerek dörde yükselmiş, 2015 Türkçe öğretim programında 8 olan tema sayısı, 2017 yılında yapılan değişiklik ile 3 zorunlu 13 seçmeli tema olmak üzere 16 temaya çıkarılmış, 2017 Türkçe öğretim programında kazanım sayıları artarken, kazanımların kısa ve sade olmasına özen gösterilmiş, 2015 Türkçe öğretim programında değerler eğitime ayrı bir başlık altında yer verilmezken, 2017 yılında yapılan değişiklik ile değerler eğitime ayrı bir başlıkta yer verilmiş, 2017 programında yedi tane olmak üzere yeni yeterlilik alanları Türkçe öğretim programında yerini almıştır.

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Dünyada ve ülkemizde yaşanan birtakım sosyokültürel, bilimsel ve teknolojik gelişmeler, öğrencilerin gelecekte toplumun üretken üyeleri olarak sahip olmaları gereken vasıf örgüsünü ve nitelik dokusunu da hareketlendirmiş ve içerisinde bulunduğumuz çağda, öğrencilerin sahip olmaları gereken temel bilgi, beceri ve değerlerin yanı sıra bunları edinme sürecindeki farkındalıkları da önem arz eder hale gelmiştir. Ayrıca kazanılmış olan bazı özelliklerin hayatın farklı alanlarında kullanılabilmesi iyi bir donanım ve altyapıya sahip olmayı gerekli hale getirmektedir. Bu durum, ülkemize de yansarak gelecek nesillerinin daha donanımlı bir şekilde yetişmesi için müfredatların yenilenmesi ihtiyacını doğurmuştur. Yenileme çalışmalarının başlamasında kalkınma planları, 64 ve 65. Hükümetlerimizin eylem planları, uluslararası ölçekte gerçekleştirilen sınavların sonuçları, farklı ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlar tarafından hazırlanan raporlar ile gerçekleştirilen bilimsel araştırmalar etkili olmuş ve bu gibi sebeplerden dolayı sonuç olarak mevcut müfredatlar, öğrenme öğretme teori ve yaklaşımlarındaki yenilik ve gelişmeler doğrultusunda çağın gerekliliklerini, ferdin ve toplumun değişen ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde yenilenmiştir (MEB, 2018, s. 4-5).

Programları güncelleme sürecinde farklı ülkelerin son yıllarda birtakım gerekçelerle yenilenip güncellenen öğretim programları incelenmiş, yurt içinde ve yurt dışında eğitim öğretim ve programlar üzerine yapılan akademik çalışmalar taranmış, başta Anayasamız olmak üzere ilgili mevzuat, kalkınma planları, hükümet programları, şûra kararları, siyasi partilerin programları, sivil toplum kuruluşları ve sivil araştırma kurumları tarafından hazırlanan raporlar vb. dokümanlar analiz edilmiş, Millî Eğitim Bakanlığı programlar ve öğretim materyalleri daire başkanlıkları tarafından geliştirilen anketler aracılığıyla eğitimcilerin birtakım görüşleri toplanmış, illerden gelen her bir branşla ilgili zümre raporları incelenmiş, branşlara yönelik açık uçlu sorulardan oluşan ve elektronik ortamda erişime açılan anket verileri derlenmiş, eğitim fakültelerimizin branşlar ölçeğinde hazırladıkları raporlar incelenmiş, bütün görüş, öneri, eleştiri ve beklentiler, Bakanlığımızın ilgili birimlerinden uzman personel, öğretmen ve akademisyenlerden oluşan çalışma gruplarınca değerlendirilmiş ve bu sebeplerden yapılan tespitler doğrultusunda öğretim programlarımız gözden geçirilip güncellenmeye ve yenilenmeye gerek görülmüştür. Bununla birlikte ilerleyen süreçte

izleme ve değerlendirmeler yapılmaya devam edilerek sonuçlara göre yine gerekli güncellemeler yapılacak ve böylelikle programlarımızın gelişmelerle ve bilimsel, sosyal, teknolojik vb. ihtiyaçlarla koşutluğunun sürekliliği sağlanmış olacaktır (MEB, 2018, s. 4-5).

Yapılan bu çalışmada 2015 ile 2017 ilkököl Türkçe dersi öğretim programı yapılan değişiklikler karşılaştırılarak ele alınmıştır. Elde edilen bulgular neticesinde özetle aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır:

1. Yeni program ile ilkökuma ve yazmada dik temel harflere geçilmiştir.
2. İlk okuma yazma öğretiminin adı: Dik Temel Harflerle Ses Esaslı Okuma Yazma Yöntemi olmuştur.
3. İlk okuma yazma öğretiminde ses grupları yeniden belirlenmiş ve grup sayısı beşe indirilmiştir.
4. Bitişik eğik yazı eğitiminin 3. Sınıftan itibaren başlatılması benimsenmiştir.
5. Türkçe öğretim programında üç olan beceri sayısı dörde çıkarılmıştır.
6. Türkçe öğretim programında tema sayısı artmış, temalar zorunlu ve seçmeli olarak sınıflandırılmıştır.
7. Türkçe öğretim programında kazanım sayısı artmış ve kazanımlar sadeleştirilmiştir. Bunun yanında kazanım açıklamalarında da değişikliklere gidilmiştir.
8. Değerler eğitime daha fazla önem verilmiş değerler temalara bağlı olarak metinlere serpiştirilmiştir.
9. Programda belirlenen yeni yeterlilik alanları da yansıtılmıştır.

Genel olarak program değişikliği ile ilgili yapılmış çalışmalara bakıldığında; Altunkeser ve Coşkun (2017) 2009 ve 2015 Türkçe dersi öğretim programlarını karşılaştırmış ve bulgular ışığında; 2015 Türkçe dersi öğretim programında okuma-yazma sürecinde harf gruplarının farklı olarak gruplandırıldığı, bazı harflerin yazım şekillerinde ve yazım özelliklerinde değişikliğe gidildiği, öğrenme alanların değişmesiyle birlikte kazanımların da değiştiğini ortaya koymuşlardır. Buna ilaveten Özbay ve Melanlıoğlu, (2012) Türkçe öğretim programlarını dinleme becerisi bakımından değerlendirmiş ve dinlemenin öneminin anlaşılmasına rağmen diğer becerilere göre hâlâ göz ardı edildiğini, Şahin'in (2007) çalışmasında Yeni ilköğretim 1. kademe Türkçe programının değerlendirerek bulguların yeni programının öngörülerinin büyük bir oranda başarılı olduğunu ve yapılandırmacı anlayışın standartlarıyla uyumlu olduğunu dile getirmiştir. Yangın (2005) 2004 yılında hazırlanan ve taslak olarak basılan, 2005 yılında da son hâlini alan *İlköğretim Türkçe Öğretim Programı ve Kılavuzu* (yeni program), 1981 yılında hazırlanan ve 2000 yılında birinci-besinci sınıflar için ayrı ayrı basılmış olan *Türkçe Programı* (önceki program) ile benzerlikleri ve farklılıkları bakımından karşılaştırarak değerlendirilmiş ve Her iki program arasında farklılıklar olduğu kadar benzerliklerin de olduğunu, yeni programın önceki programa göre daha açıklayıcı olduğunu belirtmiştir. 2017 Türkçe Öğretim programında yeni ses grupları ile daha fazla kelime türetme ilk okuma yazma açısından olumlu gelişme olarak görülebilir. Şahin (2012), çalışmasında ilkököl öğrencilerinin 'n' ve 'm' harflerini karıştırdıkları ve birbirlerinin yerine yazdıkları sonucuna ulaşmıştır.

Bunların dışında program bazında araştırmalar genel ve farklı dersler düzeyinde de çalışılmıştır. Örneğin; Gelen ve Beyazıt'ın (2007) çalışmasında Eski ve Yeni İlköğretim Programları genel çalışılmış, araştırmaya katılan öğretmenlerin tamamına yakınının yeni ilköğretim programının eski ilköğretim programına göre daha olumlu olduğu yönünde görüş bildirdikleri, Tay (2017) yapmış olduğu çalışmasında 2005-2017 sosyal bilgiler öğretim programını kıyaslamış ve kazanım ve öğrenme alanı sayılarında düşüş olduğunu ortaya koymuştur. Buradan hareketle bu seslerin farklı gruplarda olması sevindiricidir. Bunların yanı sıra Orhan-Karsak (2017) da çalışmasında değişen eğitim sistemi ile birlikte değişen öğretim programlarının da birtakım çözülmesi gereken sorunlara da yol açtığını belirtmiştir. Ayrıca Şen (2017) çalışmasında 2009-2013-2017 matematik dersi ortaokul öğretim programlarının karşılaştırılmasını incelemiş ve 2009 yılı matematik dersi öğretim programının felsefesinin net bir şekilde açıklamasına rağmen 2013 yılı matematik dersi öğretim programı felsefe, vizyon ve yaklaşımı bölümlerine yer verilmediğini, 2013 yılı matematik dersi öğretim programında kazanım sayılarında 2009 yıl matematik dersi öğretim programına oranla %25'lik bir azalmanın olduğunu, 2017 yılı matematik dersi öğretim programında ise 2013 yılı matematik dersi öğretim programına göre %10'luk bir azaltma olduğunu ifa etmiştir.

Yapılan tartışmalar ışığında şu önerilere yer verilebilir:

- ✓ Karıştırılan bazı sesler gibi m ve n sesleri farklı gruplarda verilebilir.
- ✓ Epçaçan ve Erzen (2008: 200)'e göre öğretmenlerin program geliştirme uzmanlarınca desteklenmeleri ve hizmet içi eğitim seminerlerinden geçirilmeleri sağlanmalıdır. Bu bağlamda verilecek hizmet içi seminerler ile program öğretmenlere daha detaylı tanıtılabilir.
- ✓ Öğretmenlere yol göstermesi için yine kılavuz kitaplar hazırlanabilir.
- ✓ Yıl sonunda yapılan bilimsel çalışmalar ışığında program yeniden gözden geçirilebilir.
- ✓ Araştırmacılar programın incelenmesi ve değerlendirilmesi boyutunda daha detaylı ve farklı konulara değinerek araştırma yapabilirler.

Kaynakça

- Altunkaya, H. (2010). Eski ve yeni II. kademe Türkçe dersi öğretim programları ve ders kitaplarında dil bilgisi öğretiminin karşılaştırılması. *Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Selçuk Üniversitesi. Konya.*
- Altunkeser, F., & Coşkun, İ. (2017). 2009 ve 2015 Türkçe Dersi Öğretim Programlarının Karşılaştırılması ve Değerlendirilmesi. *Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 8(1), 114-135.*
- Ayrancı, B. B., & Mutlu, H. H.(2017). 2006, 2015 ve 2017 Türkçe Dersi Öğretim Programlarının Karşılaştırılması. *International Journal of Language Academy. Vol 5/7, 119-130. DOI: <http://dx.doi.org/10.18033/ijla.3793> Erişim tarihi: 01 Haziran 2018.*
- Bal, P. (2008). Yeni ilköğretim matematik öğretim programının öğretmen görüşleri açısından değerlendirilmesi, *Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt: 17, Sayı. 1, s.53-68.*
- Baş, T., Akturan, U. (2008). *Nitel Araştırma Yöntemleri*. Seçkin yayıncılık:İstanbul.
- Bayburtlu, Y. S. (2015). 2015 Türkçe dersi öğretim programı ve 2006 Türkçe dersi öğretim programının değerlendirilmesi. *Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature And History of Turkish or Turkic Volume: 10/15, 137-158.*
- Büyükkaragöz, S., Cuma Ç., (1999). *Genel Öğretim Metotları*. Beta Basım Yayım Dağıtım, İstanbul.
- Çakmak, E. ve Altun, A. (2013). İlköğretim Türkçe Dersi Öğretim Programında Medya Okuryazarlığı Eğitimi. *Eğitimde Kuram ve Uygulama Articles /Makaleler Journal of Theory and Practice in Education, 9(2): 152-170, ISSN: 1304-9496.*
- Duman, B. (2004). İlköğretim Türkçe programının etkililiğinin değerlendirilmesi (Konya ve Muğla örneklerinin karşılaştırılması). *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 2(1), s. 85-108.*
- Erdoğan, M. , Kayır, Ç. , Kaplan, H. ,Ünal, Ü. ve Akbunar, Ş.(2014). 2005 yılı ve sonrasında geliştirilen öğretim programları ile ilgili öğretmen görüşleri; 2005-2011 yılları arasında yapılan araştırmaların içerik analizi. *Kastamonu Eğitim Dergisi, 23(1), 171-196.*
- Epçaçan, C., Erzen, M. (2008). İlköğretim Türkçe Dersi Öğretim Programının Değerlendirilmesi, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, The Journal Of International Social Research, Volume ¼.*
- Girgin, Y. (2011). Cumhuriyet Dönemi (1929-1930, 1949,1981) Ortaokul Türkçe Öğretimi Programlarının İçerik, Genel ve Özel Amaçlarıyla Karşılaştırmalı Gelişim Düzeyi, *Adnan Menderes Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi, 2 (1), 11-26, <http://dergi.adu.edu.tr/egitimbilimleri/>*
- Gelen, İ., & Beyazıt, N. (2007). Eski ve yeni ilköğretim programları ile ilgili çeşitli görüşlerin karşılaştırılması. *Kuram ve uygulamada eğitim yönetimi, 51(51), 457-476.*
- Güven, A. Z. (2011). İlköğretim II. kademe Türkçe dersi öğretim programına ilişkin öğretmen görüşleri. *Buca Eğitim Fakültesi Dergisi 29, 121-133.*
- Kılıç, D., (2003). *Öğretmenlik Mesleğine Giriş*. Aktif Yayınevi: Erzurum.

- Melanlioğlu, D. (2008). Kültür aktarımı açısından Türkçe öğretim programları. *Education & Science/Eğitim ve Bilim*, 33(150), s. 64-73.
- Milli Eğitim Bakanlığı (2018). Türkçe Dersi Öğretim Programı. Erişim tarihi: 26 Temmuz 2018. <http://mufredat.meb.gov.tr/Dosyalar/201812312239736-T%C3%BCrk%C3%A7e%20%C3%96%C4%9Fretim%20Program%C4%B1%202018.pdf>.
- Orhan-Karsak, H. G. (2017). Reflections of the Changing Education System According to the Views of School Managers: Turkey Sample. *Universal Journal of Educational Research* 5(8): 1308-1322. DOI: 10.13189/ujer.2017.050804
- Özbay, M., & Melanlioğlu, D. (2012). Türkçe Öğretim Programlarının Dinleme Becerisi Bakımından Değerlendirilmesi. *Electronic Turkish Studies*, 7(1).
- Şahin, A. (2012). Bitişik eğik yazı öğretiminde karşılaşılan problemler. *Education & Science/Eğitim ve Bilim*, 37(165).
- Şahin, İ. (2007). Yeni ilköğretim 1. kademe Türkçe programının değerlendirilmesi. *İlköğretim Online*, 6(2).
- Şen, Ö. (2017). Matematik Dersi Ortaokul Öğretim Programlarının Karşılaştırılması: 2009-2013-2017. *Current Research in Education*, 3(3), 116-128.
- Tay, B. (2017). 2005 Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programı ile 2017 Sosyal Bilgiler Dersi Taslak Öğretim Programının Karşılaştırması, *International Journal Of Eurasia Social Sciences*, Vol: 8, Issue: 27, 461-487.
- Temizyürek, F., & Delican, B. (2016). İlkokul Türkçe Ders Kitaplarında Yer Alan Metinlerin Tür ve Tema Açısından İncelenmesi/Examination of Texts in Primary School Turkish Textbooks in Terms of Type and Theme. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(3), 842.
- Ünal, S., Çoştu, B., & Karataş, F. Ö. (2004). Türkiye de fen bilimleri eğitimi alanındaki program geliştirme çalışmalarına genel bir bakış. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(2), s. 183-202.
- Yangın, B. (2005). İlköğretim Türkçe dersi öğretim programı ve kılavuzunun değerlendirilmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 5 (2), 477-516.
- Yıldırım, A., Şimşek, H. (2008). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. 7. Baskı, Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Extended Abstract

Educational curriculums are being created for the systematic implementation of education in schools. The education curriculum is seen as a preplanning effort for all the activities that are carried out in order to bring about a change in behaviours in the desired direction of the individual (Kılıç, 2003: 68). In addition, the teaching curriculum includes all activities aimed at the realization of the objectives of the national education and institution that an educational institution provides for children, teenagers and adults (Büyükkaragöz and Çivi, 1999: 189). For this reason, the curriculums are important in terms of establishing the basis of education and teaching and showing the context within which these activities will be conducted (Melanlıoğlu, 2008). Thence, success in education is closely related to the nature of the program to be implemented, and possess qualifications that can best achieve the aims of national education. There is a constant renewal of the curriculums in order to have these qualities. While the renewal of the education curriculums also increases the quality of the education, the requirements of the ages also require that both the curriculum and the teacher to be in a dynamic structure (Girgin, 2011).

It is important to review and evaluate old curriculums in program developing. Because the examination and evaluation of education teaching curriculums will provide feedback on the efficiency and quality of the curriculums (Duman, 2004). It is especially necessary to address primary school curriculum as it is within the developmental process in which the individual learns and changes are experienced rapidly in the primary school period (Duman, 2004). In addition, the curriculum needs to be evaluated in order to determine the problems that may arise and to find solutions (Bal, 2008). Based on all these evaluations, many curriculums have been put into practice in the Turkish lesson and the curriculums which have been seen as lame have been renewed. The majority of the curriculums that have been prepared were done by being rearranged and by being some partial changes and re-submission (Bayburtlu, 2015).

When the related studies about the evaluation of the curriculum are examined it can be seen that; Ünal et al. (2004) investigated the developed curricula and found that new programs should be developed in the direction of the data obtained from the studies, in his study Güven (2011) analysed II. Secondary school teacher's views on the applicability of the teaching curriculum of Turkish lessons.

In this study, the changes made in 2015 and 2017 primary school Turkish lesson teaching curriculums (1-4th grade) were analysed. For this purpose, the following questions were asked:

1. What are the differences between the curriculum of 2015 and 2017 primary school Turkish lesson program in initial reading and writing process (first year)?
2. What are the differences between the 2015 and 2017 primary school Turkish lesson curriculum (Grades 2-4)?

Method

Document analysis was used in the study which is one of the qualitative research methods,. Document analysis includes analysis of written materials that contain information about the cases targeted for investigation. Document review or analysis can be a stand-alone research method, or it can serve as a supplementary information source when other qualitative methods are used (Yıldırım ve Şimşek, 2008: 187).

Discussion and Conclusion

In summary, the following conclusions were reached as a result of the findings;

1. Through the new curriculum, in initial reading and writing the basic letters in primary school has been started.
2. The name of the teaching initial reading and writing has changed to: Sound Based teaching İnitial reading and writing method with Basic Letters.
3. In teaching initial reading and writing, voice groups were re-identified and the number of groups reduced to five.
4. It has been hold to begin the cursive italic hand writingfrom the third grade class.
5. The number of skills that were three in the Turkish teaching curriculum has been increased to four.
6. The number of themes in the Turkish teaching curriculum increased and the themes were classified as compulsory and elective.
7. The number of objectives in the Turkish teaching program has increased and the objectives have been simplified. Along with this, changes have been made in the explanations of the objectives.
8. More emphasis on values education have been made and they have been distributed in texts.
9. The new qualification areas are identified and reflected in the curriculum.

Altunkeser and Coşkun (2017) compared the 2009 and 2015 Turkish lesson teaching curriculum, Özbay and Melanlıoğlu, (2012) assessed Turkish teaching programs in terms of listening ability in their studies, Tay (2017) compared in his study the 2005-2017 social studies curriculum and put forth that there has been a reduction in the number of objectives and learning domains.